

Підвищенню ефективності бізнес-моделі сприятиме правильне формування в процесі розробки таких ключових аспектів створення інновації [4]:

- як пропонується підприємством споживча цінність буде вирішувати проблему покупця і якою буде вартість цього рішення для покупця;
- яким може бути сегмент ринку для даної споживчої цінності;
- якою має бути структура ланцюжка створення цінності;
- якою має бути модель отримання доходів і прибутку;
- які конкурентні стратегії підприємство буде використовувати для зміцнення своєї позиції на ринку;
- якою має бути стратегія зростання підприємства у тривалій перспективі.

Успішною буде бізнес-модель, яка базуватиметься на інноваціях. Інноваційна бізнес-модель повинна бути новою не тільки для окремо взятої компанії, але і для ринку в цілому. Це не пропозиція принципово нового товару або послуги, це, скоріше, знаходження нового способу пропозиції.

Прикладів компаній, що успішно застосовують інноваційні бізнес-моделі, досить. До їх числа можна віднести і такі компанії як Southwest, Amazon, FedEx, Wal-Mart, McDonald's, IKEA, Enterprise, eBay, Priceline, Dell Computers, Starbucks, Skype, Groupon тощо [5]. Ці компанії не прагнули до переваги над конкуруючими фірмами на колишніх ринках, а впроваджували інноваційні методи пропозиції аналогічних товарів і послуг.

У сьогоденному висококонкурентному середовищі здатність підприємств до тривалого існування залежить від того, наскільки добре продумані їх бізнес-моделі з точки зору створення споживчої вартості. Однак швидка зміна споживчих потреб вимагає від підприємців постійного поліпшення моделі ведення бізнесу для підтримки лояльності споживачів.

В такому випадку комплексна сучасна бізнес-модель підприємства повинна бути інноваційно-орієнтованою. Досить стійкі успіх і зростання в бізнесі сьогодні залежать, як від великих ідей, так і від уміння створити, постійно вдосконалювати бізнес-модель. Сьогодні інновації часто сфокусовані саме на створенні бізнес-моделі. Дана бізнес-модель перетворює інновації в економічну цінність для бізнесу.

Джерела та література

1. Стрекалова Н. Д. Концепция бизнес-модели: методология системного анализа. *Известия Российского государственного педагогического университета им. А. И. Герцена*. 2009. № 92. С. 96.
2. Голубков Е. П. *Инновационный менеджмент: учеб. пособие*. Москва: НИЦ ИНФРА-М, 2013. 184 с.
3. Руст А. М. Бизнес-модель инновационного развития предприятия. *Вестник Саратовского государственного технического университета*. 2010. № 1. С. 252–257.
4. Котельников В. Модель бизнеса и ее шесть компонентов. URL: http://www.cecsi.ru/coach/business_model.html (дата звернення: 29.09.2020).
5. Безверха О. Бизнес-модель как инструмент создания устойчивых конкурентных преимуществ. *Вестник КазЭУ*. 2013. URL: <http://articlekz.com/article/13843> (дата звернення: 29.09.2020).

Романенко Б. – студент магістратури
Науковий керівник: к. геогр. н., доц.
З. Герасимів
ВП НУБіП України «Бережанський
агротехнічний інститут»
м. Бережани, Україна

Інноваційний розвиток сільського господарства

Сільське господарство має важливе значення для України, оскільки забезпечує населення продуктами харчування, впливає на розвиток інших галузей, формує експортний потенціал та

визначає продовольчу безпеку країни. Інноваційний розвиток сільського господарства сприяє підвищенню конкурентоспроможності продукції галузі на внутрішньому та зовнішньому продовольчих ринках, впливає на збільшення ефективності виробництва.

Інновації – це новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери [1].

Однак сьогодні в галузі існує безліч проблем, основними серед яких є наступні: недостатня фінансова підтримка сільгоспвиробників; недосконалість кредитної сфери; недостатнє залучення вітчизняних та зарубіжних інвестицій; високі ризики та втрати; низька заробітна плата працівників; використання застарілого обладнання та технологій.

Україна має значний науковий потенціал, який може стати базою розвитку сільського господарства країни на інноваційній основі. Але сучасний стан фінансування науки, забезпечення науковців не сприяє його ефективній реалізації. Тому першочерговим завданням має стати перегляд розподілу бюджетних коштів та забезпечення науковців матеріально-технічною базою, що відповідає світовим стандартам, забезпечити гідний рівень оплати праці працівників науки [2].

Для забезпечення ефективного розвитку підприємств аграрного сектору, збільшення обсягів виробництва, розширення ринків збуту та підвищення конкурентоспроможності у сфері виробництва та переробки сільськогосподарської продукції потрібно запроваджувати найновіші досягнення науки і техніки.

Впровадження різного роду інновацій у сільське господарство сприятиме підвищенню ефективності виробництва, збільшенню прибутковості, сприятиме здешевленню продуктів харчування, забезпечить зростання продуктивності праці та економію ресурсів, знизить негативний вплив на навколишнє середовище, дасть змогу збільшити кількість та покращити якість продукції, забезпечити її конкурентоспроможність на внутрішньому та зовнішньому ринках.

Джерела та література

1. Про інноваційну діяльність: Закон України 04.07.2002 р. № 40-IV. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*. 2002. № 36.
2. Янковська О. І. Інноваційний процес у сільському господарстві. *Наука й економіка*. 2009. № 4. Т. 2. С. 54–58.

Романець М. – студент групи ФіК 62
Науковий керівник: д. е. н., проф.
О. Макара
Волинський національний
університет імені Лесі Українки

Концептуальні засади інноваційного розвитку підприємства

Інноваційний розвиток підприємства пов'язаний із врахуванням впливу зовнішнього середовища, а також із функціонуванням внутрішнього середовища та його особливостями управління. Саме тому все частіше вітчизняні науковці звертають увагу на закордонний досвід корпоративного управління підприємством. Розглянемо найбільш поширені підходи щодо трактування сутності корпоративного управління.

Сутність корпоративного управління розглядає Світовий банк та ОЕСР як систему виборних і призначених органів, що здійснюють управління діяльністю публічних акціонерних товариств, яка відображає баланс інтересів власників і орієнтована на забезпечення максималь-